

1. גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
3. רופאים לזכויות אדם - ישראל
4. האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ עוה"ד אסנת ליפשיץ (מ.ר. 52260);
סיגי בן ארי; מוחמד עווד
מעמותת "גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רח' הארבעה 10, תל אביב
טלפון: 03-62441120; פקס: 03-6244130
דוא"ל: info@gisha.org

העותרים

- נגד -

1. ממשלת ישראל
2. ראש הממשלה
3. שר הביטחון
4. הרמטכ"ל
5. מתאם פעולות הממשלה בשטחים

ע"י מחלקת בג"צים, פרקליטות המדינה
רחוב צלאח א-דין 29, ירושלים
טלפון: 02-6466590; פקס: 02-6466655

המשיבים

בקשה למחיקת העתירה

בית המשפט הנכבד יתבקש להורות על מחיקת העתירה מהטעמים שיפורטו להלן:

רקע

1. העתירה דנן הוגשה כעתירה דחופה ביותר ביום 18.5.2025. במסגרת העתירה נתבקש בית המשפט להוציא צו על תנאי כנגד החלטת המשיבים לסגור את המעברים לרצועת עזה, וכן להורות על נקיטת כל האמצעים הדרושים לשם הבטחת אספקה סדירה, רחבת היקף וללא הפרעה, של הסיוע ההומניטרי הדחוף הנדרש לאוכלוסיית רצועת עזה. כידוע, עתירה זו הוגשה בעקבות פסק דינו של בית המשפט מיום 27.3.2025, אשר ניתן לאחר למעלה משנה מיום הגשת העתירה הדחופה הראשונה, בו נדחתה עתירת העותרים ובית המשפט סירב לדון בהחלטת המשיבים מיום 2.3.2025 לסגור את המעברים ולמנוע סיוע הומניטרי מן האוכלוסייה האזרחית ברצועת עזה - וזאת חרף ההחמרה במצבה של האוכלוסייה.

2. בעוד שבמועד הגשת העתירה הקודמת ביום 18.3.2024 מצב האוכלוסייה האזרחית כבר היה קשה והיא סבלה מתת תזונה ורעב, הרי שכיום מדווחים על **עשרות מתים מדי יום** כתוצאה מהמצב. העותרים הציגו תשתית עובדתית מפורטת ועדכנית בבקשתם מיום 4.8.2025, בה הפצירו בבית המשפט לקיים דיון בעתירה, או לכל הפחות להורות על מחיקתה, ככל שאין בדעתו להפעיל ביקורת שיפוטית. חרף זאת, נאלצים העותרים להגיש בקשה זו.

ביקורת שיפוטית

3. מכוח האמנה בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, התקיים ביום 17.5.2024 דיון נוסף בפני בית הדין הגבוה לצדק בהאג, בתביעתה של דרום אפריקה נגד מדינת ישראל.¹ לנוכח ההחמרה במצב ההומניטארי והתפשטות רעב, דרום אפריקה שבה ודרשה, כי בית הדין יוציא צווים נגד מדינת ישראל, במטרה לחייב אותה, בין היתר, לנקוט מיד בכל האמצעים הדרושים כדי להבטיח מעבר סיוע הומניטארי ללא הפרעה.

על מנת להגן על מדינת ישראל ולשכנע את בית הדין כי התערבותו אינה נחוצה, הפליג בא כוחה בשבחם של מערכת אכיפת החוק בישראל, בתי המשפט בישראל ובית משפט נכבד זה במיוחד :

“Finally, even during hostilities, the doors of Israel’s High Court of Justice, a central pillar of Israel’s robust and independent legal system, are open to those who seek to challenge the actions of Israel’s Government. This includes non-governmental organizations (NGOs) and individuals who are not Israeli citizens and residents, if they are potentially affected by such actions. In fact, Israel’s High Court of Justice is currently reviewing a petition submitted by a number of Israeli NGOs concerning the humanitarian situation in the Gaza Strip. The court is reviewing the compliance of the Israeli Government’s policy with both international humanitarian law and Israeli law.” (סעיפים 59-60)

4. אכן, לעותרים ניתנה אפשרות לשלם אגרת בית משפט ולהגיש את עתירתם. אלא שמאז יום 18.5.2025 עת הוגשה העתירה הדחופה - **במשך למעלה משלושה חודשים** - מנע בית המשפט קיום

¹ הדיון נקבע בדחיפות לבקשת דרום אפריקה על רקע השינוי במצב העובדתי וטענתה כי התדרדרות המצב ההומניטארי והתפשטות הרעב אשר חייבו הוצאת צווים נוספים כנגד ישראל. בהחלטה מיום 17.5.2024 מזכיר בית הדין כי, בצו מיום 28.3.2024 הוא קבע כי התפתחויות חמורות במיוחד, לרבות רמות חמורות של חוסר ביטחון תזונתי והעובדה כי רעב מתפתח, מהוות שינוי במצב ומצדיקות הוצאת צווים נוספים. ביום 17.5.2024 בית הדין קבע בצו חדש, כי לנוכח החמרת תנאי החיים של הפלסטינים ברצועת עזה, ובייחוד התפשטות הרעב, על מדינת ישראל לנקוט בכל הצעדים הדרושים והיעילים כדי להבטיח, ללא דיחוי, מתן שירותים בסיסיים וסיוע הומניטארי בהיקף נרחב לפלסטינים ברחבי הרצועה.

דיון בעתירה ונמנע מקיום כל ביקורת שיפוטית שתפקידה לבחון האם המדיניות שישראל מוציאה לפועל ברצועת עזה עולה בקנה אחד עם הדין ההומניטארי והמשפט הישראלי.

5. העותרים שבו וביקשו כי העתירה תקבע לדיון דחוף בפני הרכב, אך דלתו של בית המשפט נותרה סגורה על מנעול ובריח. בקשת העותרים מיום 4.8.2025, לקבוע דיון דחוף בעתירה, או להורות על מחיקתה, כלל לא נדונה. בית המשפט לא נדרש לה וממילא לא נימק מאילו טעמים מצא לנכון שלא להיעתר לה, **מקום בו הונחה לפניו תשתית עובדתית המלמדת על התפשטות הרעב ועל מקרי מוות חוזרים ונשנים כתוצאה מכך.**²

6. בית משפט העומד מנגד, על אף שהתבקש ליתן **סעד דחוף למיליוני בני אדם מורעבים**, מעביר למדינה מסר חד משמעי לפיו היא רשאית להשתמש בכוחה העצום בכל דרך שתבחר. ואכן, מדינת ישראל המשיכה לבצע את הפשעים החמורים ביותר נגד האוכלוסיה האזרחית ברצועת עזה, פשעי מלחמה ופשעים נגד האנושות, ללא מפריע.

7. משכך, העותרים לא מוצאים טעם להמשיך ולנהל הליך חסר תוחלת, אשר תועלת צומחת ממנו רק למדינה: היא ממשיכה להפעיל כוח לא מרוסן, להרעב חפים מפשע ולמנוע מהם סיוע הומניטארי מציל חיים, אינה חשופה לביקורת שיפוטית, וכלפי חוץ רוחצת בניקיון כפיה.

8. בכל יום ברצועת עזה מתים ילדים, נשים וגברים מרעב, ומתנאי חיים המביאים להשמדתם הגופנית. ביום 22.8.2025 פורסם דוח [IPC](#) חמישי במספר מאז החלה התקיפה הישראלית ברצועת עזה. ניסיון העבר של העותרים מלמד כי אין טעם להכביר מילים על ממצאיו של הדוח, שעה שבית המשפט אינו נותן להם כל משקל ללא נימוק. עם זאת, משעה שעתירה זו הוגשה בשם בני אדם המשוועים לשרוד, ועל אף שבמסגרת הליך זה לא פנים להם ולא שם, נתמקד בעיקר: הדוח קובע כי רעב המוני - **שלב 5 והגרוע ביותר בסולם IPC** - מתקיים כעת בנפת עזה וכי ספי הרעב ההמוני (שלב 5) ייחצו בנפות דיר אל-בלח וחאן יונס בשבועות הקרובים. עם התממשות התחזיות הנוראות ביותר, מודגש בדוח כי הרעב בעזה הוא כולו מעשה ידי אדם וניתן לעצור אותו. עם זאת, מצוין בדוח, כי לא נותר עוד זמן להתדיין או להסס: **הרעב ההמוני כבר פשה ברצועה והוא מתפשט במהירות. על מנת למגר אותו, נדרשת תגובה מיידיית ובקנה מידה רחב. כל דחייה נוספת ולו של ימים בודדים, תוביל להתדרדרות בלתי נתפסת במקרי תמוות כתוצאה מרעב.**

9. הארגונים העותרים לא נזקקו לפרסום הדוח כדי לדעת שמצב הרעב החמיר והגיע לרמה הגבוהה ביותר. מידי יום מגיעות לפתחנו עשרות פניות מכל רחבי הרצועה, במייל, בווטסאפ ובשיחות טלפון. משאלה אחת משותפת למאות הפונות והפונים והיא לנוס על נפשם בטרם יהיה מאוחר מידי והרעב, המחלות, או ההפצצות יובילו למותם. הפער בין הדחיפות בה מבקשים לפעול תושבי הרצועה לנוכח מציאות החיים המקשה עליהם לשרוד, לבין שויון הנפש בו התקבלה עתירתם בבית המשפט, זועק לשמים. לא נחתום את דברינו מבלי שנשמיע את קולה של אם אחת מיני רבות-רבות:

² ההנמקה של פסקי דין והחלטות היא חלק חיוני של עבודת השפיטה, וחשיבותה הרבה כבר זכתה להכרה, ראה: דפנה ברק-אריז, "ההנמקה השיפוטית: דילמות ישנות וחדשות", **משפטים** נב, מאי 2022, 5.

"אני נ' אזרחית פלסטינית, המתגוררת ברצועת עזה עם בעלי ובני בן ה-3. אנחנו מגישים בקשה הומניטרית דחופה זו, ומבקשים מכם לעזור לנו להתפנות מעזה עקב התנאים ההומניטריים הקשים והמסוכנים שאנו חווים.

אנו עומדים בפני סכנת מוות בכל רגע, בין אם מההפצצות המתמשכות, מרעב או ממחסור בשירותי בריאות. חיינו מאוימים מדי יום, וחיינו של ילדנו הקטן נמצאים בסכנה מיידית. איננו יכולים לספק לו אוכל או להגן עליו מפני פחד והרס. כל מה שהוא רוצה הוא לאכול כמו ילדים אחרים ולחיות חיים מכובדים ובטוחים כמו ילדים אחרים ברחבי העולם.

בני היה אמור להתחיל גן חובה השנה, אך המלחמה שללה ממנו את הזכות הזו. לא הייתה לו הזדמנות ללמוד, לשחק או להרגיש בטוח, וזה שובר את ליבנו כל יום. ביתנו הופצץ לאחרונה ונהרס לחלוטין, וכעת אנו גרים באוהל שאינו מציע הגנה מפני החום וחסרים בו כל הצרכים הבסיסיים. אנו סובלים ללא קורת גג, חשמל, תרופות או אפילו מי שתייה ראויים. כמשפחה, איננו מסוגלים כלל לספק את זכויות האדם הבסיסיות ביותר. אנו חיים רק על תקווה, מפחדים להיקבר תחת הריסות או למות מרעב מול ילדנו.

בנוסף, המצב הידרדר קשות בשעות האחרונות. כוחות מזוינים נכנסו לאזורנו, ויש סביבנו ירי מתמיד, הפגזות והפצצות אוויריות. אנו לכודים באזור מסוכן ביותר ללא דרך מילוט. אנו חוששים לחיינו בכל רגע. נוכחותם של כוחות צבא מונעת מאיתנו לזוז או אפילו לחפש מחסה.

בעלי, מוסא, הוא בוגר לימודי מולטימדיה ועבד בצילום ועריכה למעלה משש שנים. לפני המלחמה הוא עבד באופן מקצועי בהפקת מדיה, אך עקב המלחמה הוא איבד את עבודתו ואינו מסוגל עוד לפרנס את משפחתו. שימו לב שאין לי דרכון, רק תעודת זהות פלסטינית, בעוד שלבעלי יש גם תעודת זהות פלסטינית וגם דרכון.

אנו צריכים להתפנות בדחיפות לפני שיהיה מאוחר מדי. אנו מבקשים שתתייחסו למצבנו בחמלה ובאנושיות ותסייעו לנו להבטיח פינוי בטוח לפני שיהיה מאוחר מדי. אנחנו נעריך את הסיוע שלכם ומקווים שתגיבו בהקדם האפשרי."

+972 59- 6
last seen today at 11:34

أنا المواطنة الفلسطينية نداء ، أعيش في قطاع غزة مع زوجي وطفلي البالغ من العمر 3 سنوات. نتوجه إليكم بهذا الطلب الإنساني العاجل راجين منكم مساعدتنا في إجلائنا من غزة بسبب الظروف الإنسانية القاسية والخطيرة التي نعيشها. نحن نواجه خطر الموت في أي لحظة، سواء بسبب القصف المستمر أو الجوع أو غياب الرعاية الصحية. حياتنا أصبحت مهددة يوميًا، وحياة طفلنا الصغير في خطر مباشر. لا نستطيع تأمين طعامه ولا حمايته من الخوف والدمار، وكل ما يتمناه هو أن يأكل مثل باقي الأطفال، وأن يعيش حياة كريمة وأمنة كباقي أطفال العالم.

كان من المفترض أن يبدأ ابني الالتحاق بالروضة هذا العام، لكن الحرب حرمته من هذا الحق. لم يحصل على فرصة للتعليم أو اللعب أو الشعور بالأمان، وهذا يحطم قلوبنا كل يوم.

لقد تم قصف منزلنا مؤخرًا وتدميره بالكامل، وأصبحنا الآن نعيش في خيمة لا تقي من حرارة الشمس ولا تحتوي على أي مقومات للحياة. نعاني من انعدام المأوى، وانقطاع الكهرباء، وغياب الدواء، وحتى الماء الصالح للشرب.

نحن كعائلة عاجزون تمامًا عن توفير أبسط حقوق الإنسان، ونعيش فقط على الرجاء، نخشى أن تُدْفَن تحت الأنقاض أو نموت جوعًا أمام طفلنا.

بالإضافة إلى ذلك، نتفهم الوضع بشكل خطير خلال الساعات الأخيرة. لقد دخلت القوات المسلحة إلى منطقتنا، وهناك إطلاق نار وقصف مدفعي وجوي مستمر حولنا. نحن محاصرون في منطقة شديدة الخطورة ولا نملك وسيلة للهروب. نخشى على حياتنا في كل لحظة. وجود القوات العسكرية جعل من المستحيل علينا التحرك أو حتى البحث عن مأوى.

زوجي، موسى، خريج وسائط متعددة، وكان يعمل في مجال التصوير والمونتاج منذ أكثر من 6 سنوات. قبل الحرب، كان يعمل بشكل محترف في مجال الإنتاج الإعلامي، لكن بسبب الحرب فقد عمله ولم يعد قادرًا على تأمين احتياجات العائلة. يرجى ملاحظة أنني لا أملك جواز سفر، وإنما فقط بطاقة هوية فلسطينية، بينما زوجي يحمل بطاقة هوية فلسطينية وجواز سفر.

نحن بحاجة ماسة للإجلاء الفوري قبل قوات الأوان.

نرجو من سيادتكم النظر بعين الرحمة والإنسانية إلى وضعنا، ومساعدتنا في تأمين إجلاء آمن لنا قبل قوات الأوان.

شاكرين لكم تعاونكم الكريم، ونرجو منكم الرد في أقرب وقت ممكن.

10:55

10. לנוכח כל האמור לעיל, מבלי לפגוע בטענות העותרים, השומרים על זכותם לשוב ולפנות לבית המשפט בעניין, ולאחר שהתחוור להם כי במסגרת העתירה שבכותרת לא תעמוד המדינה לביקורת שיפוטית, מתבקש בית המשפט להורות על מחיקת העתירה.

היום, 28.8.2025

סיגל בן ארי, עו"ד

אסנת כהן-ליפשיץ, עו"ד

ב"כ העותרים